

Skatteministeriet

7. oktober 2016
J.nr. 16-1440299

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 637 af 14. september 2016 (alm. del).

Karsten Lauritzen

/ Jesper Wang-Holm

Spørgsmål 637

Ministeren bedes oplyse, hvor mange selskaber der ved genoptagelse af skatteansættelsen for indkomstårene 2008, 2009 og 2010 har opnået fradrag for tab på valutaterminskontrakter – fradrag som ellers var mistet på grund af rentefradragsbegrænsningsreglen – som følge af den begunstigende lovændring, der blev vedtaget i 2011 med tilbagevirkende kraft. Det bedes endvidere oplyst, hvilke dokumentationskrav/kriterier der stilles til skatteyderen for at kunne opnå sit oprindelige fradrag med tilbagevirkende kraft.

Svar

Jeg kan henholde mig til følgende, som jeg har modtaget fra SKAT:

”Selskabsskatteloven blev ændret i 2011, således at valutaterminskontrakter, som tjener til sikring af driftsindtægter og driftsudgifter, blev undtaget fra rentefradragsbegrænsningsreglerne i selskabsskatteloven.

Det medførte, at fradrag for tab på valutaterminskontrakter, der indgås som sikring mod stigende priser på varekøb eller mod faldende priser på varesalg, ikke vil kunne blive begrænset som følge af rentefradragsbegrænsningsreglerne.

Ændringen havde som udgangspunkt virkning for indkomstår, der påbegyndtes den 24. november 2010 eller senere. Skatteyderen kunne dog vælge at anvende ændringerne fra og med indkomståret 2008 eller et senere indkomstår, der lå forud for det almindelige virkningstidspunkt.

SKAT har i perioden fra 2011 til 28. september 2016 oprettet 6.596 sager om genoptagelse af selskabsselveangivelserne for årene 2008, 2009 og 2010. SKAT fører ikke statistik på årsagen til genoptagelsen, og det er ikke muligt at udsøge svaret elektronisk. Derfor vil et svar på spørgsmålet forudsætte en meget ressourcetung manuel gennemgang af samtlige genoptagelsessager.

Det er de sædvanlige dokumentationskrav, der gælder for skatteydere, der vælger at anvende ændringerne for tidligere indkomstår. Det vil sige, at skatteyderen skal fremlægge dokumentation for, at betingelserne for at anvende undtagelsesbestemmelsen om valutaterminskontrakter i selskabsskatteloven er opfyldt.

Undtagelsesreglen forudsætter, at der er tale om valutaterminskontrakter til sikring af driftsindtægter eller driftsudgifter. Valutaterminskontrakten skal altså vedrøre den løbende drift og fx ikke afdække anlægsaktiver eller være spekulation.

Om en omkostning vedrører den løbende drift eller fx er en anlægsudgift beror på en konkret vurdering.”